

ZARZĄDZENIE

Dnia 16 lipca 2025 r.

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

po zapoznaniu się z pismem **M.J.**,
sygnalizującym potrzebę wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18 grudnia 2023 r., II AKa 208/23, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 31 marca 2023 r., IV K 263/22,

- 1. stwierdzam brak podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego wyżej postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.);**
- 2. zarządzam poinformowanie skazanego o treści zarządzenia oraz pouczenie, że na zarządzenie z punktu 1 nie przysługuje żaden środek zaskarżenia;**
- 3. zarządzam zakreślenie sprawy w repertorium KO jako załatwionej w inny sposób.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 5 maja 2025 r., zatytułowanym „wniosek”, adresowanym do Sądu Okręgowego w Łodzi, skazany zwrócił się o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18 grudnia 2023 r., II AKa 208/23, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 31 marca 2023 r., IV K 263/22. Skazany podniósł, że w składzie Sądu Apelacyjnego zasiadał sędzia powołany na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o

zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3; dalej: ustawa nowelizująca KRS) – SSA X.Y. Pismo to zostało przekazane do Sądu Apelacyjnego w Łodzi, a następnie do Sądu Najwyższego, zgodnie z właściwością i potraktowane jako sygnalizacja potrzeby wznowienia postępowania z urzędu.

Należało zważyć, co następuje.

Po zapoznaniu się z argumentacją skazanego i aktami sprawy należało stwierdzić brak podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu postępowania wskazanego w piśmie skazanego (art. 542 § 3 k.p.k.).

Brak jest podstaw do wszczęcia z urzędu postępowania o wznowienie postępowania z powodu bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Zasadnicze znaczenie w tej sprawie ma uchwała połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/2020 (OSNK 2020, z. 2, poz. 7). Zgodnie z tezą tej uchwały: „Nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. [...] zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”. Oznacza to konieczność wykazania istnienia „okoliczności” wskazujących na szczególnie bliski związek konkretnego sędziego z organami władzy wykonawczej, prowadzący do wniosku, że sąd z udziałem takiego sędziego nie spełnia wymaganych standardów bezstronności i niezależności (w ten sposób także m.in. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, OSNK 2022, z. 6, poz. 22; a w kontekście standardu międzynarodowego wyroki ETPCz: z dnia 22 lipca 2021 r., *Reczkowicz przeciwko Polsce*, skarga 43447/19; z dnia 8 listopada 2021 r., *Dolińska-Ficek i Ozimek*

przeciwko Polsce, skargi nr 49868/19 i 57511/19; z dnia 3 lutego 2022 r., *Advance Pharma sp. z o.o. przeciwko Polsce*, skarga nr 1469/20; wyrok pilotażowy z dnia 23 listopada 2023 r., *Wałęsa przeciwko Polsce*, skarga nr 50849/21).

W tej sprawie autor sygnalizacji odwołał się wyłącznie do faktu powołania ww. sędziego na wniosek KRS ukształtowanej w trybie przepisów ustawy nowelizującej. Sąd Najwyższy wypowiadał się już co do możliwości zaistnienia uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z orzekaniem przez sąd, w składzie którego zasiadał SSA X.Y. Tego typu uchybienie nie zostało stwierdzone (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2024 r., V KK 327/23). Co więcej, działając z urzędu nie odnotowano informacji, które wskazywałyby na zasadność sygnalizacji, nie dotarto do żadnych dostępnych w domenach publicznych informacji sugerujących ścisłe powiązania SSA X.Y. z władzą wykonawczą. Sędzia nie podpisywał list poparcia dla kandydatów do wadliwie ukształtowanej KRS, nie pełnił funkcji prezesa czy wiceprezesa sądu, jak również funkcji związanych z postępowaniami dyscyplinarnymi sędziów.

W tych okolicznościach stwierdzić należało, że brak jest podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu, w trybie art. 542 § 3 k.p.k., wskazanego na wstępie postępowania.

Z uwagi na powyższe okoliczności, należało zarządzić jak na wstępie.

[WB]

[a.ł]